01001653006030012

2851

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ — Αρ. Φύλλου **165**

30 Ιουνίου 2003

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3160

Επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ (Κ.Π.Δ.)

Άρθρο 1

Οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 30 του Κ.Π.Δ., όπως η δεύτερη προστέθηκε με το άρθρο 6 παρ. 1 του Ν. 2854/2000 (ΦΕΚ 243 Α΄), αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης έχει δικαίωμα να παραγγέλλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για κάθε αξιόποινη πράξη.»

«3. Σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης ο Υπουργός Δικαιοσύνης μπορεί να ζητήσει από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να παραγγείλει τη διενέργεια της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' απόλυτη προτεραιότητα.»

Άρθρο 2

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 31 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η προκαταρκτική εξέταση ενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 240 και 241. Αν αυτή γίνεται ύστερα από μήνυση ή έγκληση κατά ορισμένου προσώπου ή αν κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης αποδίδεται σε ορισμένο πρόσωπο η τέλεση αξιόποινης πράξης, το πρόσωπο αυτό καλείται πριν από σαράντα οκτώ ώρες για παροχή εξηγήσεων και εξετάζεται ανωμοτί. Έχει δικαίωμα να παρίσταται με συνήγορο, να αρνηθεί εν όλω ή εν μέρει την παροχή εξηγήσεων και να λάβει προθεσμία μέχρι σαράντα οκτώ ώρες για την παροχή τους, η οποία μπορεί να παραταθεί από εκείνον που διενεργεί την προκαταρκτική εξέταση. Επίσης, μπορεί να ζητήσει να του χορηγηθεί αντίγραφο της μήνυσης ή της έγκλησης. Αυτός που ενεργεί την προκαταρκτική εξέταση πρέπει να ενημερώσει προηγουμένως τον εξεταζόμενο για την πράξη που αφορά η εξέταση και για τα παραπάνω δικαιώματά του. Προηγούμενη έγγραφη εξέταση του προσώπου αυτού που έγινε ενόρκως ή χωρίς τη δυνατότητα παράστασης με συνήγορο, δεν μπορεί να αποτελέσει μέρος της δικογραφίας αλλά παραμένει στο αρχείο της εισαγγελίας. Εφόσον ο μηνυόμενος ή εγκαλούμενος ή εκείνος κατά του οποίου στρέφονται οι υποψίες κλητεύτηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προκαταρκτική εξέταση περατώνεται και χωρίς την εξέτασή του.»

2. Στο άρθρο 31 του Κ.Π.Δ. προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Η προκαταρκτική εξέταση είναι συνοπτική και η διάρκειά της δεν μπορεί να υπερβεί τους τέσσερις μήνες. Αν η προκαταρκτική εξέταση ενεργείται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών κατά τα άρθρα 43 και 47 και συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, ο χρόνος αυτός μπορεί να παραταθεί έως τέσσερις το πολύ μήνες με έγκριση του εισαγγελέα εφετών.»

Άρθρο 3

Το άρθρο 34 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 34
Ειδικοί ανακριτικοί υπάλληλοι

Η προκαταρκτική εξέταση και η προανάκριση ορισμένων εγκλημάτων ενεργείται και από δημοσίους υπαλλήλους, όπου αυτό προβλέπεται σε ειδικούς νόμους, πάντοτε υπό τη διεύθυνση και την εποπτεία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών.»

Άρθρο 4

Το άρθρο 35 του Κ.Π.Δ., όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 παρ. 2 του Ν. 2854/2000, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 35
Ανώτατη διεύθυνση στην ανάκριση

Η ανώτατη διεύθυνση στην ανάκριση ανήκει στον εισαγγελέα εφετών, που έχει επιπλέον το δικαίωμα να ενεργεί, προσωπικά ή με κάποιον από τους αντεισαγγελείς που υπάγονται σε αυτόν, προκαταρκτική εξέταση κατά το άρθρο 31 για κάθε έγκλημα που γίνεται στην περιφέρειά του, εφόσον δεν έχει διαταχθεί προηγουμένως προκαταρκτική εξέταση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Ο εισαγγελέας εφετών, μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης που ενήργησε, είτε αρχειοθετεί την υπόθεση, εφόσον στο μεταξύ ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών δεν έχει κινήσει την ποινική δίωξη για την ίδια πράξη, είτε παραγγέλλει να κινηθεί η ποινική δίωξη. Το ίδιο δικαίωμα, χωρίς τους περιορισμούς των προηγούμενων εδαφίων, έχει και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος μπορεί επίσης σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης να διατάσσει

τη διεξαγωγή της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' απόλυτη προτεραιότητα.»

Άρθρο 5

Το άρθρο 43 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 43
Έναρξη ποινικής δίωξης

1. Ο εισαγγελέας, όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας προανάκριση ή ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται. Σε κακουργήματα όμως ή πλημμελήματα αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή προανακριτικές πράξεις κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 243 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη. Επίσης, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη.

2. Αν η μήνυση ή η αναφορά δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών την αρχειοθετεί και υποβάλλει αντίγραφο στον εισαγγελέα εφετών, αναφέροντας τους λόγους που τον οδήγησαν να μην κινήσει την ποινική δίωξη. Στις ίδιες ενέργειες προβαίνει και αν μετά την ενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή τις ανακριτικές πράξεις που έγιναν κατά το άρθρο 243 παρ. 2 ή την ένορκη διοικητική εξέταση κρίνει αιτιολογημένα ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη. Ο εισαγγελέας εφετών έχει δικαίωμα: α) στην περίπτωση του πρώτου εδαφίου να παραγγείλει προκαταρκτική εξέταση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, αν πρόκειται για κακούργημα ή για πλημμέλημα αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου ή να κινηθεί η ποινική δίωξη για τα λοιπά εγκλήματα και β) στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου να παραγγείλει να κινηθεί η ποινική δίωξη.»

Άρθρο 6

Το άρθρο 47 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 47
Απόρριψη της έγκλησης

1. Ο εισαγγελέας εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της, την απορρίπτει με αιτιολογημένη διάταξή του, η οποία επιδίδεται στον εγκαλούντα.

2. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή ανακριτικές πράξεις, κατά το άρθρο 243 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, ενεργεί όπως στην προηγούμενη παράγραφο.

3. Όσα αναφέρονται στα άρθρα 43 παρ.1, 44 και 45 εφαρμόζονται και ως προς την έγκληση.»

Άρθρο 7

Το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 48 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο εισαγγελέας εφετών δεχθεί την προσφυγή, εφαρμόζεται αναλόγως το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 43.»

Άρθρο 8

1. Οι παράγραφοι με στοιχεία Α΄ και Β΄ του άρθρου 114 του Κ.Π.Δ., αντικαθίστανται ως εξής:

«Α) Τα πλημμελήματα για τα οποία απειλείται στο νόμο φυλάκιση με ελάχιστο όριο κατώτερο των τριών μηνών ή χρηματική ποινή ή και οι δύο ποινές εκτός από:

α) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μεικτών ορκωτών δικαστηρίων και των εφετείων, καθώς και τα συναφή με αυτά (άρθρα 109, 111, 128), β) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου των ανηλίκων, γ) εκείνα που τελούνται δια του τύπου, δ) εκείνα των άρθρων 142, 145, 147, 149, 153, 154, 156, 158, 159, 160, 202 παρ. 1 και 2, 203, 221, 225 παρ. 1, 247, 251, 259, 266 παρ. 1, 269, 271, 278, 286, 288 παρ. 1, 290 παρ. 1 περ. α΄, 300, 314 παρ. 1 εδ. α΄, 328, 390 και 397 του Ποινικού Κώδικα.»

Β) Τα δασικά (εκτός από τον εμπρησμό), τα αγροτικά σε βαθμό πλημμελήματος και τα αγορανομικά αδικήματα, καθώς και τα εγκλήματα: α) του άρθρου 79 του Ν. 5960/1933 «περί επιταγής», β) των άρθρων 1 και 2 του Α.Ν. 86/1967 «περί επιβολής κυρώσεων κατά των καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορών εις Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως», γ) του άρθρου 17 παρ. 8 του Ν. 1337/1983 για την «επέκταση των πολεοδομικών σχεδίων, οικιστική ανάπτυξη και σχετικές ρυθμίσεις», δ) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 50 και της παραγράφου 4 του άρθρου 53 του Ν. 2910/2001 «Είσοδος, παραμονή, ελληνική ιθαγένεια και λοιπές διατάξεις», ε) του άρθρου 25 του Ν. 1882/1990 «Μέτρα για την περιστολή της φοροδιαφυγής και λοιπές διατάξεις», στ) του άρθρου 42 και του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 43 του Ν. 2696/1999 «Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας», ζ) του άρθρου 23Β του Ν. 248/1914 «Περί οργανώσεως της Ζωοτεχνικής και Κτηνιατρικής Υπηρεσίας», η) των παραγράφων 1 και 6 του άρθρου 10 και της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 1244/1972 «Περί λειτουργίας Ερασιτεχνικών και Πειραματικών Σταθμών Ασυρμάτου Ειδικών Ραδιοδικτύων και ιδρύσεως Υπηρεσίας Ελέγχου Ραδιοεκπομπών».

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται στις υποθέσεις για τις οποίες είχε επιδοθεί κλήση ή κλητήριο θέσπισμα μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού, σε οποιοδήποτε διαδικαστικό στάδιο και αν βρίσκονται.

Άρθρο 9

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 117 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του δικαστηρίου τελέστηκε στο ακροατήριό του εξύβριση ή δυσφήμηση μέλους του δικαστηρίου (άρθρα 361, 362, 363 Π.Κ.), ακόμη και όταν ο υπαίτιος υπάγεται στην ιδιάζουσα ή εξαιρετική δωσιδικία, τα εγκλήματα αυτά δικάζονται αμέσως από το ίδιο δικαστήριο, που συγκροτείται από άλλους δικαστές. Η κατά νόμο έγκληση υποβάλλεται με δήλωση του δικαιουμένου που καταχωρίζεται στα πρακτικά.»

Άρθρο 10

Στο τέλος της περίπτωσης ε΄ του άρθρου 136 του Κ.Π.Δ. προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν όμως πρόκειται για αυτόφωρα εγκλήματα σε βάρος δικαστικών λειτουργών που στρέφονται κατά της τιμής και της σωματικής ακεραιότητάς τους, δεν διατάσσεται παραπομπή.»

Άρθρο 11

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 243 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν από την καθυστέρηση απειλείται άμεσος κίνδυνος ή αν πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα ή πλημμέλημα, όλοι οι κατά τα άρθρα 33 και 34 ανακριτικοί υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να επιχειρούν όλες τις προανακριτικές πράξεις που είναι αναγκαίες για να βεβαιωθεί η πράξη και να ανακαλυφθεί ο δράστης, έστω και χωρίς προηγούμενη παραγγελία του εισαγγελέα. στην περίπτωση αυτή ειδοποιούν τον εισαγγελέα με το ταχύτερο μέσο και του υποβάλλουν χωρίς χρονοτριβή τις εκθέσεις που συντάχθηκαν. Ο εισαγγελέας, αφού λάβει τις εκθέσεις, ενεργεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 43 κ.ε..»

2. Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 3 του άρθρου 243 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι ανακριτικοί υπάλληλοι καλούν τους μάρτυρες για να εξεταστούν και τους κατηγορουμένους για να απολογηθούν ενώπιόν τους.»

3. Στο άρθρο 243 του Κ.Π.Δ. προστίθεται παράγραφος με αριθμό 4, που έχει ως εξής:

«4. Η διάρκεια της προανάκρισης δεν μπορεί να υπερβεί τους έξι μήνες. Αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, ο χρόνος αυτός μπορεί να παραταθεί για τέσσερις μήνες με έγκριση του εισαγγελέα εφετών.»

Άρθρο 12

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 245 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η προανάκριση είναι συνοπτική και, αφού κληθεί ο κατηγορούμενος να απολογηθεί πριν από σαράντα οκτώ τουλάχιστον ώρες, περατώνεται: α) με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο στις περιπτώσεις του προηγούμενου άρθρου ή β) με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην επόμενη παράγραφο, σε πλημμελήματα αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου, γ) σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 4 σε πλημμελήματα αρμοδιότητας του μονομελούς πλημμελειοδικείου ή δ) με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή, εφόσον προκύπτει τέλεση κακουργήματος. Στην τελευταία περίπτωση η προανάκριση μπορεί και να διακοπεί κατά τον ίδιο τρόπο.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 245 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Πρόταση στο συμβούλιο γίνεται μόνο στα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου και εφόσον ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά ή προσωρινά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισάγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό συμβούλιο».

3. Στο άρθρο 245 του Κ.Π.Δ. προστίθενται παράγραφοι με αριθμούς 4 και 5, που έχουν ως εξής:

«4. Στα πλημμελήματα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου, αν από την προανάκριση ή από την προκαταρκτική εξέταση που τυχόν διατάχθηκε δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή προέκυψε ότι η κατηγορία είναι νομικά αβάσιμη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών αρχειοθετεί την υπόθεση με αιτιολογημένη διάταξή του, την οποία υποβάλλει για έγκριση στον εισαγγελέα εφετών, μαζί με τη σχετική δικογραφία. Αν ο εισαγγελέας εφετών δεν εγκρίνει την αρχειοθέτηση, παραγγέλλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν η ποινική δίωξη κινήθηκε ύστερα από έγκληση του παθόντος, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών επιδίδει την ανωτέρω διάταξη στον εγκαλούντα, ο οποίος έχει το δικαίωμα να προσφύγει κατ' αυτής στον εισαγγελέα εφετών μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την επίδοση. Αν η προσφυγή γίνει δεκτή ο εισαγγελέας εφετών παραγγέλλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται κατά τα λοιπά αναλόγως το άρθρο 48 του Κ.Π.Δ..

5. Αν μετά την αρχειοθέτηση και πριν από την παραγραφή της πράξης προκύψουν νέα περιστατικά ή στοιχεία που κατά την κρίση του εισαγγελέα δικαιολογούν την επανεξέταση της υπόθεσης, αυτός την ανασύρει από το αρχείο με έγκριση του εισαγγελέα εφετών και ενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3. Όσο χρόνο ισχύει η αρχειοθέτηση, η διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών παράγει τα έννομα αποτελέσματα της παραγράφου 1 του άρθρου 57.»

Άρθρο 13

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 246 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο εισαγγελέας μπορεί να δώσει την παραγγελία προς τον ανακριτή, σε οποιοδήποτε στάδιο της προανάκρισης και αμέσως μετά την κίνηση της ποινικής δίωξης.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 246 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Τέτοια παραγγελία δίνει ο εισαγγελέας: α) σε κακουργήματα, β) σε πλημμελήματα στα οποία κατά την κρίση του συντρέχει περίπτωση να επιβληθούν περιοριστικοί όροι στον κατηγορούμενο κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 282.»

Άρθρο 14

1. Στο δεύτερο στίχο του άρθρου 251 του Κ.Π.Δ. αντί της φράσης «στο άρθρο 33» τίθεται η φράση «στα άρθρα 33 και 34».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 273 του Κ.Π.Δ. τροποποιείται ως εξής:

«1. α) Όταν ο κατηγορούμενος εμφανιστεί ενώπιον του ανακριτή ή του εισαγγελέα, του πταισματοδίκη ή του ειρηνοδίκη που ενεργεί την προανάκριση ή των ανακριτικών υπαλλήλων που προβλέπουν τα άρθρα 33 και 34, αυτοί είναι υποχρεωμένοι να εξακριβώσουν τα στοιχεία της ταυτότητάς του από το δελτίο της αστυνομικής του ταυτότητας ή από το διαβατήριό του, προσκαλώντας τον ταυτόχρονα να δηλώσει την τωρινή διεύθυνση της κατοικίας του ή της διαμονής του (πόλη, χωριό, συνοικία, οδό, αριθμό). Τα στοιχεία αυτά καταχωρίζονται στην έκθεση της απολογίας.»

3. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 273 του Κ.Π.Δ. τροποποιείται ως εξής:

«Τέτοια δήλωση ως προς τη μεταβολή της κατοικίας ή της διαμονής, μαζί με την ακριβή διεύθυνση, πρέπει να γίνεται εγγράφως στον εισαγγελέα που άσκησε την ποινική δίωξη ή, αν η υπόθεση έχει παραπεμφθεί στο ακροατήριο, στον εισαγγελέα του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί.»

4. Στο τέλος της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 273 του Κ.Π.Δ. προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν ο κατηγορούμενος δήλωσε διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής που είναι ανύπαρκτη ή ελλιπής ή αρνήθηκε να δη-

λώσει τα πιο πάνω στοιχεία, οι επιδόσεις γίνονται στο γραμματέα της εισαγγελίας πλημμελειοδικών όπου ασκήθηκε η ποινική δίωξη ή στον εισαγγελέα του δικαστηρίου όπου εκκρεμεί η υπόθεση. Αν έχει διοριστεί αντίκλητος, οι επιδόσεις γίνονται μόνο σε αυτόν.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 275 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Προκειμένου για αυτόφωρα κακουργήματα και πλημμελήματα οι ανακριτικοί υπάλληλοι των άρθρων 33 και 34, καθώς και κάθε αστυνομικό όργανο, έχουν υποχρέωση, ενώ οποιοσδήποτε πολίτης το δικαίωμα, να συλλάβουν το δράστη, τηρώντας τις διατάξεις του Συντάγματος και του άρθρου 279 του Κώδικα για την άμεση προσαγωγή του στον εισαγγελέα.»

Άρθρο 15

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 279 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν πρόκειται για κακούργημα ή αν η σύλληψη έγινε με ένταλμα του ανακριτή, ο εισαγγελέας παραπέμπει στον ανακριτή εκείνον που έχει συλληφθεί και αν πρόκειται για πλημμέλημα, ενεργεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 43, 47, 246 παρ. 3 και 417 κ.ε..»

Άρθρο 16

Τα τελευταία εδάφια των παραγράφων 2 περ. β΄ και 5 του άρθρου 287 του Κ.Π.Δ. καταργούνται.

Άρθρο 17

1. Στο τέλος της πρώτης παραγράφου του άρθρου 291 του Κ.Π.Δ. προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Το δικαστήριο που αποφάσισε την αναβολή αποφαίνεται και για την παράταση ή μη της προσωρινής κράτησης, αν, στις επόμενες τριάντα ημέρες από την αναβολή, συμπληρώνεται το ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης και εφόσον είναι παρών ο κατηγορούμενος.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 291 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αρμόδιο συμβούλιο σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο είναι το συμβούλιο εφετών και αν ακόμη το συμβούλιο πλημμελειοδικών είχε ήδη αποφανθεί για την προσωρινή κράτηση, εκτός αν η υπόθεση εκκρεμεί στο πλημμελειοδικείο.»

Άρθρο 18

Η παράγραφος 1 του άρθρου 303 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη, η εγγύηση επιστρέφεται. Την απόδοση διατάσσει το δικαστήριο με την ίδια απόφαση. Διαφορετικά τη διατάσσει το συμβούλιο πλημμελειοδικών, κατά του βουλεύματος του οποίου επιτρέπεται έφεση στον κατηγορούμενο και στον τρίτο που είχε καταθέσει την εγγύηση.»

Άρθρο 19

Η περίπτωση ε΄ του άρθρου 307 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) για την προσφυγή του κατηγορουμένου κατά του εντάλματος προσωρινής κράτησης ή για την προσφυγή του κατηγορουμένου ή του εισαγγελέα κατά της διάταξης του ανακριτή που αφορά την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους.»

Άρθρο 20

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 308 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το τέλος της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών.»

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 308 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Πριν παρέλθει χρονικό διάστημα δέκα ημερών από την ειδοποίηση, η δικογραφία δεν εισάγεται στο συμβούλιο αλλά παραμένει στη γραμματεία της εισαγγελίας, εκτός αν υπάρχει κίνδυνος παραγραφής.»

3. Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου 308 του Κ.Π.Δ. καταργούνται.

4. Η παράγραφος 6 του άρθρου 308 του Κ.Π.Δ. αριθμείται ως παράγραφος 3 και το πρώτο εδάφιο αυτής αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στην περίπτωση της παραγράφου 1 ο ανακριτής οφείλει, πριν διαβιβάσει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, να γνωστοποιήσει στους διαδίκους ότι ολοκληρώθηκε η ανάκριση, ώστε να ασκήσουν τα δικαιώματα που τους παρέχονται με τα άρθρα 101, 106, 107 και 108.»

5. Η παράγραφος 7 του άρθρου 308 του Κ.Π.Δ. αριθμείται ως παράγραφος 4 και αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Αν από την ανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των εδαφίων α΄, δ΄, και ε΄της παραγράφου 3 του άρθρου 245.»

Άρθρο 21

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 310 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά της διάταξης του βουλεύματος για την απόδοση ή τη δήμευση επιτρέπεται έφεση στους διαδίκους και στον τρίτο, του οποίου τις αξιώσεις έκρινε το δικαστικό συμβούλιο.»

Άρθρο 22

Το άρθρο 316 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 316
Σύνθεση και διαδικασία

1. Αν ο κατηγορούμενος είναι ανήλικος, στη σύνθεση του συμβουλίου εφετών συμμετέχει και ο εφέτης ανηλίκων.

2. Ως προς τη διαδικασία στο συμβούλιο εφετών εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 306, 309 κ.ε. για το συμβούλιο πλημμελειοδικών.»

Άρθρο 23

Η παράγραφος 1 του άρθρου 317 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το συμβούλιο εφετών αποφασίζει: α) για τις εφέσεις που ασκούνται κατά των βουλευμάτων του συμβουλίου πλημμελειοδικών σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 481 και β) για τις προτάσεις του εισαγγελέα των εφετών να αναθεωρηθεί η κατηγορία σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού και στην παράγραφο 3 του άρθρου 322.»

Άρθρο 24

1. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 2 του άρθρου 340 του Κ.Π.Δ. αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Σε πταίσματα και πλημμελήματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωσή του η δήλωση γίνεται κατά τις διατυπώσεις του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτή ο κατηγορούμενος θεωρείται παρών και ο συνήγορός του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 340 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπείται νομίμως από συνήγορο, δικάζεται σαν να ήταν παρών, εφόσον έχει νομίμως κλητευθεί.»

Άρθρο 25

Η παράγραφος 1 του άρθρου 341 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο κατηγορούμενος που καταδικάστηκε από λόγους ανώτερης βίας ή από άλλα ανυπέρβλητα αίτια δεν μπόρεσε εγκαίρως να γνωστοποιήσει με οποιονδήποτε τρόπο στο δικαστήριο ανυπέρβλητο κώλυμα εμφάνισής του στη δίκη και να ζητήσει την αναβολή της συζήτησης (άρθρο 349), μπορεί να υποβάλει αίτηση για ακύρωση της διαδικασίας που πραγματοποιήθηκε χωρίς την παρουσία του ή την εκπροσώπησή του από συνήγορο. Η αίτηση υποβάλλεται στο γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την έκδοσή της και αναφέρει τους λόγους ανώτερης βίας ή το ανυπέρβλητο κώλυμα. Νέα αίτηση για ακύρωση της ίδιας διαδικασίας είναι απαράδεκτη σε οποιουσδήποτε λόγους και αν στηρίζεται.»

Άρθρο 26

1. Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 344 του Κ.Π.Δ. αντικαθίστανται ως εξής:

«Επιτρέπεται όμως στο συνήγορο του κατηγορουμένου να παραστεί αντί γι' αυτόν το δικαστήριο μπορεί να διατάξει ή την αναβολή της δίκης ή τη διακοπή της για οκτώ το πολύ ημέρες.»

2. Το άρθρο 345 του Κ.Π.Δ. καταργείται.

3. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 346 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο κατηγορούμενος που κρατείται προσωρινά δεν μπορεί να εμφανιστεί στο δικαστήριο εξαιτίας νόμιμου κωλύματος, το δικαστήριο είτε αναβάλλει τη δίκη είτε επιτρέπει την εκπροσώπηση του κατηγορουμένου από συνήγορο που έχει διοριστεί κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 340 και την παράγραφο 1 του άρθρου 501 η διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 344 εφαρμόζεται αναλόγως.»

Άρθρο 27

Η παράγραφος 1 του άρθρου 347 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο κατηγορούμενος δυσχεραίνει τη διεξαγωγή της δίκης, διαταράσσοντας με απρεπή συμπεριφορά την τάξη του δικαστηρίου και επιμένει σ' αυτό παρά τη νουθεσία του προέδρου και την προειδοποίηση ότι θα απομακρυνθεί από τη συνεδρίαση, αν δεν συμμορφωθεί, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την απομάκρυνσή του προσωρινά ή για όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο επιτρέπει στο συνήγορό του να παραστεί για εκείνον ως το τέλος της διαδικασίας στα κακουργήματα εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 344. Με την ίδια απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η κράτηση του κατηγορουμένου που θορυβεί (άρθρο 336 παρ.1).»

Άρθρο 28

Το άρθρο 348 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν εξαιτίας σοβαρής διαταραχής της υγείας του κατηγορουμένου γίνεται δυσχερής η περαιτέρω παρουσία του στη δίκη, το δικαστήριο, αφού διαπιστωθεί η κατάσταση αυτή με αυτοψία ή βεβαιωθεί από γιατρό, διατάσσει ή τη διακοπή της δίκης για οκτώ το πολύ ημέρες ή την αναβολή της. Μπορεί επίσης να επιτρέψει στον κατηγορούμενο να εκπροσωπηθεί από το συνήγορό του, αν το ζητήσει. Αν και πάλι υπάρχει η ίδια νοσηρή κατάσταση ή αν αυτή που εμφανίσθηκε για πρώτη φορά πρόκειται να διαρκέσει επί μακρό χρόνο, αφού το γεγονός αυτό βεβαιωθεί από γιατρό, το δικαστήριο συνεχίζει τη διεξαγωγή της δίκης, επιτρέποντας την εκπροσώπηση του κατηγορουμένου από το συνήγορό του. Στα κακουργήματα εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 344.»

Άρθρο 29

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 349 του Κ.Π.Δ., όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το δικαστήριο, μετά από πρόταση του εισαγγελέα ή αίτηση κάποιου από τους διαδίκους ή και αυτεπαγγέλτως, μπορεί να διατάξει την αναβολή της δίκης για σημαντικά αίτια που προσδιορίζονται ειδικά στην απόφαση. Μπορεί επίσης να διατάξει τη διακοπή της δίκης ή της συνεδρίασης για το λόγο αυτόν έως δεκαπέντε το πολύ ημέρες και μέχρι δύο φορές. Δεύτερη αναβολή μπορεί να διαταχθεί μόνον εφόσον βεβαιώνεται αιτιολογημένα στην απόφαση ότι δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί το σημαντικό αίτιο με τη διακοπή. Τρίτη αναβολή δεν μπορεί να διαταχθεί, εκτός αν με ειδική αιτιολογία το δικαστήριο κρίνει επιπλέον ότι είναι άλλως αδύνατη η διεξαγωγή της δίκης. Η αναβολή γίνεται σε ρητή δικάσιμο, την οποία ανακοινώνει το δικαστήριο στους παρόντες διαδίκους, μάρτυρες και πραγματογνώμονες και σ' αυτή κλητεύονται μόνον οι απόντες. Αναβολή σε άλλη δικάσιμο που ορίζεται από τον εισαγγελέα γίνεται μόνον αν ειδικοί λόγοι που αναφέρονται στην απόφαση του δικαστηρίου ή του συμβουλίου δεν το επιτρέπουν και κανείς από τους κατηγορουμένους δεν κρατείται προσωρινά. Αν ο κατηγορούμενος ή ένας τουλάχιστον από τους περισσότερους κατηγορουμένους κρατείται προσωρινά και με την αναβολή η εκδίκαση της υπόθεσης δεν μπορεί να γίνει πριν από τη συμπλήρωση του ανώτατου ορίου προσωρινής κράτησης, η δίκη διακόπτεται έως δεκαπέντε το πολύ ημέρες, εφόσον το δικαστήριο κρίνει ότι η διακοπή αρκεί για την αντιμετώπιση του σημαντικού αιτίου της αναβολής. Αν η διακοπή της δίκης δεν αρκεί για το σκοπό αυτόν ή αν, και μετά τη διακοπή, εξακολουθεί να υπάρχει το σημαντικό αίτιο, η δίκη μπορεί να αναβληθεί μόνον αν βεβαιώνεται στην απόφαση αιτιολογημένα ότι είναι άλλως αδύνατη η διεξαγωγή της δίκης.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 349 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η αποχή των δικηγόρων αποτελεί σημαντικό αίτιο για την αναβολή των ποινικών δικών και δεν περιλαμβάνεται στους περιορισμούς της παραγράφου 1.»

Άρθρο 30

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 352 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν κανένας από τους κατηγορουμένους δεν κρατείται προσωρινά και δεν εμφανίστηκε κατά τη συζήτηση μάρτυρας ή πραγματογνώμονας που κλητεύτηκε ή αν στην επανάληψη της δίκης που διακόπηκε σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο απουσιάζουν και πάλι οι ίδιοι μάρτυρες ή πραγματογνώμονες, επειδή δεν εκτελέστηκε η διαταγή για τη βίαιη προσαγωγή τους, το δικαστήριο, αν κρίνει αναγκαία την αναβολή της συζήτησης για την υπόθεση, την αναβάλλει σε ρητή δικάσιμο μέσα σε εξήντα ημέ-

ρες. Στην περίπτωση αυτή η προθεσμία για εμφάνιση και η παρέκτασή της συντέμνονται στο μισό. Το ίδιο ισχύει για τη δεύτερη αναβολή της δίκης για οποιονδήποτε λόγο. Το δεύτερο, το τρίτο, το πέμπτο και το έκτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 349 εφαρμόζονται αναλόγως.»

2. Οι παράγραφοι 3 και 5 του ίδιου άρθρου (352) καταργούνται. Η παράγραφος 4 αυτού αριθμείται ως παράγραφος 3.

Άρθρο 31

Η παράγραφος 4 του άρθρου 353 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η συνεδρίαση μπορεί να διακοπεί μέχρι δεκαπέντε το πολύ ημέρες προκειμένου να εμφανιστούν ή να προσαχθούν οι μάρτυρες σ' αυτήν».

Άρθρο 32

Η παράγραφος 2 του άρθρου 375 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το εφετείο όταν δικάζει πλημμελήματα μπορεί να διατάξει μία ή περισσότερες φορές τη διακοπή της συνεδρίασης έως δεκαπέντε ημέρες μέσα σε χρονικό διάστημα τριάντα το πολύ ημερών για ανυπέρβλητο κώλυμα που παρουσιάστηκε κατά τη διαδικασία, είτε από την πλευρά των δικαστών είτε από την πλευρά των διαδίκων ή για να προσαχθούν με τη βία οι μάρτυρες (άρθρο 231 παρ. 4).»

Άρθρο 33

Η πρώτη περίοδος του πρώτου εδαφίου του άρθρου 428 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο κατηγορούμενος για πλημμέλημα έχει παραπεμφθεί στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου».

Άρθρο 34

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 429 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί, ο σύζυγος και κάθε συγγενής του εξ αίματος έως δ΄ βαθμού ή εξ αγχιστείας έως β΄ βαθμού (προτιμάται ο πλησιέστερος κατά βαθμό και ο εξ αίματος έναντι του εξ αγχιστείας) μπορεί να εμφανιστεί και να διορίσει συνήγορο για τον κατηγορούμενο που εκπροσωπείται από αυτόν και θεωρείται παρών.»

Άρθρο 35

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 430 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο κατηγορούμενος που δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από συνήγορο, εφόσον δεν άσκησε ένδικο μέσο που επιτρέπεται από το νόμο κατά της καταδικαστικής αποφάσεως, μπορεί να ζητήσει την ακύρωσή της για το λόγο ότι κατά την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος δεν συνέτρεχαν οι όροι του άρθρου 428, καθορίζοντας συγχρόνως και τον τόπο στον οποίο τότε διέμενε, διαφορετικά η αίτησή του είναι απαράδεκτη.»

Άρθρο 36

1. Ο τίτλος του άρθρου 435 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται σε «Φυγοδικία του κατηγορουμένου» και η παράγραφος 1 αυτού αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν η προσωρινή κράτηση εκείνου που παραπέμφθηκε για κακούργημα αρθεί ή αντικατασταθεί με περιοριστικούς όρους κατά τα άρθρα 286 και 291 του Κ.Π.Δ. και δεν εμφανιστεί αυτός στο αρμόδιο δικαστήριο για να δικαστεί την ορισμένη δικάσιμο, το δικαστήριο ανακαλεί τη διάταξη ή την απόφαση για άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης και διατάσσει ταυτόχρονα την αναστολή της διαδικασίας στο ακροατήριο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται τα άρθρα 433 και 434. Το ίδιο διατάσσει το δικαστήριο και αν δεν είχε διαταχθεί η σύλληψη και προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 435 του Κ.Π.Δ. καταργείται.

Άρθρο 37

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 471 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Κατ' εξαίρεση η προθεσμία για την άσκηση του ένδικου μέσου της αναίρεσης και η αίτηση για την αναίρεση δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης που προσβάλλεται με αυτή. Το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, μόλις ασκηθεί αναίρεση και εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας ή ο κατηγορούμενος, να αναστείλει την εκτέλεσή της ή, αν η αναίρεση ασκείται κατά απόφασης που απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη, να αναστείλει την εκτέλεση της πρωτόδικης απόφασης. Η αναστολή διατάσσεται εφόσον προβλέπεται ότι η έκτιση της ποινής ωσότου εκδοθεί η απόφαση επί της αναίρεσης θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον κατηγορούμενο ή την οικογένειά του. Δεύτερη αίτηση αναστολής εκτέλεσης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη αν δεν παρέλθουν δύο μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης για οποιονδήποτε λόγο. Δεν έχει επίσης ανασταλτική δύναμη το ένδικο μέσο αν ο νόμος δεν το χορηγεί ρητά.»

2. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 473 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών η προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων αρχίζει από την πραγματική κοινοποίησή τους (άρθρο 165 παρ. 2).»

Άρθρο 38

Η παράγραφος 2 του άρθρου 476 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Κατά της απόφασης που απορρίπτει το ένδικο μέσο ως απαράδεκτο επιτρέπεται μόνο αναίρεση.»

Άρθρο 39

Το άρθρο 478 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται στον κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών, το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα. Το δικαίωμα της έφεσης εκτείνεται σε όλα τα εγκλήματα που συρρέουν ή είναι συναφή, έστω και αν επιτρέπεται για ένα μόνο από αυτά.

2. Όταν το βούλευμα που προσβάλλεται διατάσσει να συλληφθεί και να κρατηθεί προσωρινά ο κατηγορούμενος, η έφεση είναι απαράδεκτη, αν ο κατηγορούμενος δεν προσκομίσει κατά την άσκησή της βεβαίωση του διευθυντή της φυλακής ότι κρατείται σε εκτέλεση του βουλεύματος αυτού (άρθρο 471 παρ. 1). Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται όταν η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου έχει αντικατασταθεί με περιοριστικούς όρους κατά το άρθρο 291 ή όταν η δήλωση για την έφεση γίνεται στο διευθυντή της φυλακής (άρθρο 474 παρ.1). Η έφεση είναι επίσης απαράδεκτη, αν ο κατηγορούμενος που κρατείται προσωρινά αποδράσει από τη φυλακή μετά την άσκησή της.»

Άρθρο 40

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 479 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να προ-

σβάλλει με έφεση τα βουλεύματα του συμβουλίου πλημμελειοδικών όταν πρόκειται για κακούργημα και το συμβούλιο: α) παραπέμπει τον κατηγορούμενο στο δικαστήριο, β) παύει προσωρινά ή οριστικά την ποινική δίωξη εναντίον του, γ) κηρύσσει απαράδεκτη την ποινική δίωξη ή δ) αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 479 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο εισαγγελέας εφετών, είτε ο ίδιος είτε παραγγέλοντας τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, μπορεί να προσβάλλει με έφεση οποιοδήποτε βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την έκδοσή του (άρθρο 306).»

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 480 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο πολιτικώς ενάγων μπορεί να ασκήσει έφεση κατά των βουλευμάτων του συμβουλίου πλημμελειοδικών, όταν πρόκειται για κακούργημα και μόνο στις περιπτώσεις β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 479.»

4. Στον πρώτο στίχο της παραγράφου 1 του άρθρου 481 του Κ.Π.Δ., αντί της λέξης «αίτηση» τίθεται η λέξη «έφεση».

Άρθρο 41

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 482 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να ζητήσει την αναίρεση του βουλεύματος όταν: α) τον παραπέμπει στο ακροατήριο για κακούργημα. Σε εγκλήματα που συρρέουν ή είναι συναφή, ο κατηγορούμενος μπορεί να ζητήσει την αναίρεση για όλα, έστω και αν το ένδικο αυτό μέσο επιτρέπεται μόνο για ένα από αυτά και β) παύει προσωρινά την ποινική δίωξη εναντίον του.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 483 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος με σχετική δήλωση στο γραμματέα του Αρείου Πάγου, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 479, το δεύτερο εδάφιο της οποίας εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων.»

Άρθρο 42

1. Η περίπτωση δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 484 του Κ.Π.Δ. καταργείται. Η περίπτωση ε΄ λαμβάνει το στοιχείο δ΄ και αντιστοίχως οι περιπτώσεις στ΄ και ζ΄ λαμβάνουν τα στοιχεία ε΄ και στ΄.

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 484 του Κ.Π.Δ. καταργείται.

3. Η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου αριθμείται ως παράγραφος 2 και αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η αίτηση για αναίρεση είναι εμπρόθεσμη και νομότυπη, ο Άρειος Πάγος εξετάζει και αυτεπαγγέλτως τους πιο πάνω λόγους αναίρεσης. Το άρθρο 318 εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση αυτή.»

Άρθρο 43

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 485 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα άρθρα 308 παρ. 2, 309 παρ. 2, 476 παρ. 1 και 3, 513 παρ. 1 εδ. α΄, 515 παρ. 3 εδάφιο πρώτο, 516 έως 519, 522, 523 και 524 παρ. 1 εδάφιο πρώτο εφαρμόζονται αναλόγως.»

Άρθρο 44

Το άρθρο 488 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής: «Στον πολιτικώς ενάγοντα επιτρέπεται έφεση εναντίον της καταδικαστικής απόφασης αλλά μόνο κατά του μέρους που απέρριψε την αγωγή του επειδή δεν στηρίζεται στο νόμο ή του επιδίκασε χρηματική ικανοποίηση ή αποζημίωση, αν το ποσό που ζητήθηκε συνολικά, σε κάθε περίπτωση υπερβαίνει: α) το ποσό των εκατό ευρώ, αν η έφεση προσβάλλει απόφαση του πταισματοδικείου β) το ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ, αν προσβάλλει απόφαση του μονομελούς πλημμελειοδικείου ή του μονομελούς δικαστηρίου των ανηλίκων γ) το ποσό των πεντακοσίων ευρώ, αν προσβάλλει απόφαση του τριμελούς πλημμελειοδικείου ή του τριμελούς δικαστηρίου των ανηλίκων.»

Άρθρο 45

Η παράγραφος 1 του άρθρου 489 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Εκείνος που καταδικάστηκε και ο εισαγγελέας ή ο δημόσιος κατήγορος έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση: α) κατά της απόφασης του πταισματοδικείου και του ειρηνοδικείου (άρθρο 116) αν με αυτήν ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε σε κράτηση περισσότερο από οκτώ ημέρες ή σε πρόστιμο πάνω από τετρακόσια ευρώ ή σε αποζημίωση ή σε χρηματική ικανοποίηση προς τον πολιτικώς ενάγοντα πάνω από εκατό ευρώ συνολικά β) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από εξήντα ημέρες ή σε χρηματική ποινή πάνω από χίλια ευρώ ή αν επιδικάστηκε εναντίον του οποιαδήποτε αποζημίωση και ικανοποίηση πάνω από διακόσια πενήντα ευρώ συνολικά ή αν καταδικάστηκε σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται τις στερήσεις και τις ανικανότητες που ορίζονται στην επόμενη περίπτωση (στοιχείο γ΄) ή ακόμα αν συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από εξήντα ημέρες ή συνεπάγεται τα ίδια αποτελέσματα γ) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (άρθρα 111 αρ. 7 και 116) αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή φυλάκισης πάνω από τέσσερις μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από χίλια πεντακόσια ευρώ ή σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων ή έκπτωση από δημόσια δημοτική ή κοινοτική υπηρεσία ή ανικανότητα διορισμού σε αυτήν ή σε ποινή που συνεπάγεται έκτιση άλλης ποινής τεσσάρων μηνών και πάνω που είχε ανασταλεί ή που συνεπάγεται τις παραπάνω στερήσεις και ανικανότητες ή σε αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση προς τον πολιτικώς ενάγοντα πάνω από πεντακόσια ευρώ συνολικά δ) κατά της απόφασης του μονομελούς ή του τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία καταδικάστηκε ο ανήλικος σε περιορισμό σε σωφρονιστικό κατάστημα που το ελάχιστο όριό του είναι πάνω από ένα έτος ε) κατά της απόφασης του μονομελούς ή του τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία καταδικάστηκε κατά το άρθρο 130 του Ποινικού Κώδικα σε ποινή στερητική της ελευθερίας μεγαλύτερη από τρεις μήνες ανήλικος ο οποίος κατά την τέλεση της πράξης ήταν έφηβος, δικάστηκε όμως μετά τη συμπλήρωση του 17ου έτους. Με την ίδια προϋπόθεση έφεση επιτρέπεται και στις περιπτώσεις του άρθρου 131 του Ποινικού Κώδικα στ) κατά της απόφασης του μεικτού ορκωτού δικαστηρίου και του τριμελούς εφετείου με την οποία καταδικά-

στηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στερητική της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον δύο ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον ενός έτους για πλημμέλημα.»

Άρθρο 46

Τα άρθρα 494, 495 και 496 του Κ.Π.Δ. καταργούνται.

Άρθρο 47

Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 497 του Κ.Π.Δ. προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν η κατά το πρώτο εδάφιο αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθει ένας μήνας από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη.»

Άρθρο 48

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 501 του Κ.Π.Δ. τροποποιείται ως εξής:

«1. Αν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο εκκαλών δεν εμφανιστεί αυτοπροσώπως ή δια συνηγόρου του, αν συντρέχει η περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 340, η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 501 του Κ.Π.Δ. καταργείται και η παράγραφος 4 αυτού αριθμείται ως παράγραφος 3.

3. Στο άρθρο 501 του Κ.Π.Δ. προστίθεται νέα παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

«4. Αν μετά την έναρξη της συζήτησης της έφεσης λάβει χώρα διακοπή ή αναβολή αυτής και κατά τη νέα συζήτηση ο εκκαλών κατηγορούμενος, αν και κλητεύτηκε νομίμως, δεν εμφανιστεί όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, δικάζεται σαν να ήταν παρών.»

Άρθρο 49

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 502 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο εκκαλών εμφανιστεί ο ίδιος ή ο συνήγορός του στην περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 340, η συζήτηση αρχίζει και ο εισαγγελέας αναπτύσσει συνοπτικά την έφεση.»

2. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου 502 αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται τα άρθρα 329-338, 340, 344, 347, 348, 349, 352, 357-363, 366-373.»

Άρθρο 50

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 504 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αναίρεση κατά των αποφάσεων του πταισματοδικείου επιτρέπεται μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α΄, Γ΄, Ε΄, ΣΤ΄ και Η΄.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 505 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Όταν ζητείται αναίρεση απόφασης, υποβάλλονται στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μαζί με την αίτηση αναίρεσης ή τη δήλωση που συντάσσεται με βάση το άρθρο 473 παρ. 2 ατελώς και δύο αντίγραφα, καθώς και δύο αντίγραφα των πρόσθετων λόγων και των υπομνημάτων του αναιρεσείοντος.»

3. Η περίπτωση β΄ του άρθρου 506 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«β) ο εισαγγελέας του πλημμελειοδικείου, του μεικτού ορκωτού δικαστηρίου ή του εφετείου (κατά τις διακρίσεις του άρθρου 505 παρ. 1 στοιχ. δ΄) αν η αθώωση οφείλεται σε εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης».

4. Η περίπτωση Η΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 510 του Κ.Π.Δ. καταργείται. η περίπτωση Θ΄ αριθμείται ως περίπτωση Η΄ της ίδιας παραγράφου και αντικαθίσταται ως εξής:

«Η) η υπέρβαση εξουσίας. Υπέρβαση εξουσίας υπάρχει όταν το δικαστήριο άσκησε δικαιοδοσία που δεν του δίνει ο νόμος και ιδίως όταν: α) το δικαστήριο αποφάσισε για υπόθεση που δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του. β) έλυσε προκαταρκτικό ζήτημα που υπάγεται σύμφωνα με ρητή διάταξη του νόμου στην αποκλειστική δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων. γ) έκρινε για την πολιτική αγωγή παραβαίνοντας αυτά που ορίζουν τα άρθρα 65 παρ. 1 και 66 παρ. 1. δ) καταδίκασε για έγκλημα για το οποίο δεν υποβλήθηκε η απαιτούμενη αίτηση ή έγκληση (άρθρα 41 και 46) ή για το οποίο δε δόθηκε η άδεια δίωξης (άρθρο 54) ή για το οποίο δεν έχει ρητά επιτραπεί η έκδοση (άρθρο 438)».

5. Το άρθρο 511 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν κριθεί παραδεκτή η αίτηση αναίρεσης και εμφανιστεί εκείνος που την άσκησε (άρθρο 515), ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν και δεν προτάθηκαν, τους λόγους της αναίρεσης που αναφέρονται στα στοιχεία Α΄, Γ΄, Δ΄, Ε΄, ΣΤ΄ και Η΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 510. Δεν επιτρέπεται όμως να χειροτερεύσει η θέση του κατηγορουμένου. Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη το δεδικασμένο και, αν κριθεί και ένας βάσιμος λόγος, και την παραγραφή που επήλθε μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης. Επίσης, αυτεπαγγέλτως εφαρμόζει τον επιεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευσή της.»

6. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 513 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν υπάρχει περίπτωση απαραδέκτου κατά το άρθρο 476, το δικαστήριο του Αρείου Πάγου απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης ως απαράδεκτη και μπορεί να καταδικάσει εκείνον που την ασκεί σε χρηματική ποινή έως εκατό ευρώ.»

7. Το άρθρο 514 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν δεν εμφανιστεί ο αναιρεσείων, η αίτησή του απορρίπτεται και μπορεί να καταδικασθεί σε χρηματική ποινή έως εκατό ευρώ. Κατά της απορριπτικής απόφασης του Αρείου Πάγου δεν επιτρέπεται ένδικο μέσο. Επίσης δεν επιτρέπεται δεύτερη αίτηση αναίρεσης. Κατ' εξαίρεση, ακόμα και αν δεν εμφανιστεί ο αναιρεσείων, ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως: α) παραθέτει το σχετικό άρθρο του ποινικού νόμου που εφαρμόστηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση, αν αυτό δεν έχει παρατεθεί σε αυτή ή έχει παρατεθεί εσφαλμένα και β) εφαρμόζει αυτεπαγγέλτως τον επιεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευση της απόφασης (άρθρο 511).»

8. Η παράγραφος 2 του άρθρου 517 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στην ίδια ενέργεια προβαίνει ο Άρειος Πάγος, αν η αναίρεση έγινε για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Η΄ δ΄.»

9. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 518 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ασκηθεί αναίρεση επειδή έχει γίνει εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης, ο Άρειος Πάγος δεν παραπέμπει την υπόθεση αλλά εφαρμόζει τη σωστή ποινική διάταξη και, αν δεν υπάρχει αξιόποινη πράξη, κηρύσσει αθώο τον κατηγορούμενο.»

10. Η πρώτη περίοδος του άρθρου 519 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η αναίρεση έγινε για έναν από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α΄, Β΄, Γ΄, Δ΄και Η΄,».

Άρθρο 51

1. Το άρθρο 520 και το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 523 του Κ.Π.Δ. απαλείφονται.

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 524 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η συζήτηση στο δικαστήριο όπου παραπέμφθηκε η υπόθεση κατά τα άρθρα 518 παρ. 2 και 519 γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα επίσης εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 135.»

Άρθρο 52

1. Οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 555 του Κ.Π.Δ. απαλείφονται.

2. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου τίθεται ως μόνο κείμενο του άρθρου που τροποποιείται ως εξής:

«Η εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής αναβάλλεται αν ο καταδικασμένος προσβλήθηκε μετά την καταδίκη του από ψυχοπάθεια σε βαθμό που να μην έχει συνείδηση της εκτελούμενης ποινής ταυτόχρονα διατάσσεται ο εγκλεισμός του καταδίκου σε δημόσιο ψυχιατρείο.»

3. Η περίπτωση β΄ του άρθρου 559 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«β) στις περιπτώσεις των άρθρων 555 και 556 στοιχ. α΄, το δικαστήριο των πλημμελειοδικών στην περιφέρεια του οποίου κρατείται εκείνος που καταδικάστηκε.»

4. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 561 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά των αποφάσεων των δικαστηρίων που είναι αρμόδια, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 559, δεν επιτρέπεται ένδικο μέσο, εκτός από την περίπτωση του άρθρου 555, κατά την οποία επιτρέπεται μόνο το ένδικο μέσο της έφεσης κατά τους γενικούς ορισμούς.»

Άρθρο 53

Η παράγραφος 3 του άρθρου 572 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στις φυλακές Πειραιώς (Κορυδαλλού), Θεσσαλονίκης (Διαβατών), Πατρών (Αγίου Στεφάνου) και Λάρισας, τις κατά τις παραγράφους 1 και 2 αρμοδιότητες ασκεί αντεισαγγελέας εφετών, επικουρούμενος από έναν εισαγγελέα πλημμελειοδικών, ο οποίος τον αναπληρώνει όταν δεν υπάρχει ή σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας του.

Οι εισαγγελείς αυτοί ορίζονται για ένα έτος από εκείνους που υπηρετούν στις οικείες εισαγγελίες με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, στην οποία προβλέπεται ολική ή μερική απαλλαγή από τα λοιπά καθήκοντά τους και εγκαθίστανται στο σωφρονιστικό κατάστημα. Η θητεία τους μπορεί να παραταθεί για ένα ακόμη έτος.»

Άρθρο 54

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 575 του Κ.Π.Δ., που προστέθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 2408/1996 (ΦΕΚ 104 Α΄), καταργείται.

2. Στο άρθρο 595 του Κ.Π.Δ. προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Διατάξεις όμως ειδικών νόμων που ρυθμίζουν διαφορετικά την περάτωση της ανάκρισης ή την παραπομπή στο ακροατήριο ή το επιτρεπτό ή μη των ένδικων μέσων, δεν θίγονται.»

3. Ένδικα μέσα κατά βουλευμάτων, τα οποία σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού δεν προβλέπονται και έχουν ασκηθεί μέχρι τη δημοσίευσή του, εισάγονται και κρίνονται από το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο.

4. Αποφάσεις που εκδόθηκαν μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού υπόκεινται στα ένδικα μέσα και στις διατυπώσεις άσκησής τους που προέβλεπε ο νόμος που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσής τους.

Άρθρο 55

1. Το άρθρο 583 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όταν η απόφαση απορρίπτει εξ ολοκλήρου την έφεση ή την αίτηση αναίρεσης ή επανάληψης διαδικασίας ή ακύρωσης της απόφασης (άρθρο 430) ή ακύρωσης της διαδικασίας (άρθρο 341), τα έξοδα επιβάλλονται σε καθέναν από εκείνους που άσκησαν το ένδικο μέσο ή την αίτηση.

2. Όταν με την απόφαση απορρίπτονται ενστάσεις ή άλλες αιτήσεις που υποβάλλονται από οποιονδήποτε διάδικο κατά τη διάρκεια της συζήτησης ποινικών υποθέσεων, δεν επιβάλλονται έξοδα.»

2. Στο άρθρο 585 του Κ.Π.Δ προστίθεται παράγραφος 4 που έχει ως εξής:

«4. Ο εισαγγελέας όταν αρχειοθετεί τη μήνυση (άρθρο 43) ή απορρίπτει την έγκληση (άρθρο 47) επιβάλλει τα δικαστικά έξοδα σε βάρος του μηνυτή ή του εγκαλούντος, αν πειστεί ότι η μήνυση ή η έγκληση ήταν εντελώς ψευδής και έγινε από δόλο. Το ποσό των εξόδων είναι ίσο με εκείνο που επιβάλλεται στον κατηγορούμενο που καταδικάζεται από το μονομελές πλημμελειοδικείο.»

3. Στο άρθρο 586 του Κ.Π.Δ. προστίθεται παράγραφος 4 που έχει ως εξής:

«4. Η πράξη αρχειοθέτησης με την οποία επιβάλλονται έξοδα μαζί με την επικύρωσή της από τον εισαγγελέα εφετών επιδίδονται στο μηνυτή. Ο μηνυτής ή ο εγκαλών στους οποίους επιβλήθηκαν έξοδα μπορούν να προσφύγουν στο συμβούλιο πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία πέντε ημερών από την επίδοση της σχετικής πράξης αρχειοθέτησης ή της διάταξης μετά την επικύρωσή τους από τον εισαγγελέα εφετών.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Άρθρο 56

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 289 του Ποινικού Κώδικα, που προστέθηκε με το άρθρο 14 παρ. 1 του Ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο υπαίτιος των πράξεων της προηγούμενης παραγράφου και της πράξεως που προβλέπεται στο άρθρο 266 απαλλάσσεται από κάθε ποινή, αν με την ελεύθερη θέλησή του μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο έχει επιχειρήσει να μειώσει την έκταση του κινδύνου που έχει προκαλέσει και σε περίπτωση βλάβης ξένων πραγμάτων έχει ικανοποιήσει πλήρως τους ζημιωθέντες με την καταβολή του κεφαλαίου και των τόκων υπερημερίας και δηλώσουν τούτο ο παθών ή οι κληρονόμοι του.»

2. Η φράση «αν δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθεί για άλλη βαρύτερη αξιόποινη πράξη», που προστέθηκε στην παρ. 1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα με την παρ. 4 του άρθρου 11 του Ν. 3064/2002 (ΦΕΚ 248 Α΄), τροποποιείται ως εξής: «αν δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθεί βαρύτερα για το έγκλημα του άρθρου 351Α.»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 393 του Ποινικού Κώδικα, που έχει προστεθεί με το άρθρο 14 παρ. 1 του Ν. 2721/1999, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο υπαίτιος των πράξεων των άρθρων 382 παρ. 1 και

2 στοιχ. γ΄, 386, 386Α, εφόσον δεν τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος, 388, 390, 404 παρ. 1 και 2 και 405 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα απαλλάσσεται από κάθε ποινή, αν με την ελεύθερη θέλησή του ικανοποίησε πλήρως τον ζημιωθέντα μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την καταβολή του κεφαλαίου και των τόκων υπερημερίας και δηλώσουν τούτο ο παθών ή οι κληρονόμοι του.»

Άρθρο 57

1. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 21 του Ν. 1729/1987 (ΦΕΚ 144 Α΄), όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 2 του Ν. 1941/1991 και συμπληρώθηκε με το άρθρο 20 του Ν. 2161/1993 (ΦΕΚ 110 Α΄), προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν κρίνει ότι οι πράξεις έχουν χαρακτήρα πλημμελήματος, αποφαίνεται σχετικώς με αιτιολογημένη διάταξη και με παραγγελία του προς τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών εισάγεται η υπόθεση από τον τελευταίο στο συμβούλιο πλημμελειοδικών.»

2. Τα κακουργήματα που προβλέπονται στο άρθρο 1 του Ν. 1960/1991 (ΦΕΚ 123 Α΄) δικάζονται από τα τριμελή εφετεία κακουργημάτων. Οι εκκρεμείς υποθέσεις, για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί απόφαση σε πρώτο βαθμό κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, αποσύρονται από τον αρμόδιο εισαγγελέα και εισάγονται στο τριμελές εφετείο κακουργημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 58

1. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 26 του Κ.Ν. 1756/1988, που προστέθηκε με το άρθρο 6 παρ. 1 του Ν. 2408/1996 (ΦΕΚ 104 Α΄) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 21 παρ. 2 του Ν. 2521/1997 (ΦΕΚ 174 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Στα πρωτοδικεία Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πειραιώς ως ανακριτές ορίζονται πρωτοδίκες με πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζεται και η υπηρεσία αυτών ως παρέδρων πρωτοδικείου και, σε περίπτωση που δεν υπηρετούν πρωτοδίκες με την πιο πάνω υπηρεσία ή αυτοί που υπηρετούν δεν επαρκούν, ορίζονται ως ανακριτές οι κατά το διορισμό αρχαιότεροι.»

2. Στο άρθρο 44 του Κ.Ν. 1756/1988 προστίθεται παράγραφος 22, που έχει ως εξής:

«22. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του Ν. 1483/1984, όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 2639/1998, ισχύουν και για τους δικαστικούς λειτουργούς.»

3. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων αυξάνεται από την 1η Ιουλίου 2003, ως εξής:

α. των προέδρων εφετών κατά έξι (6) και ορίζεται συνολικά σε ενενήντα (90),

β. των εισαγγελέων εφετών κατά δύο (2) και ορίζεται συνολικά σε τριάντα εννέα (39),

γ. των εφετών κατά τριάντα εννέα (39) και ορίζεται συνολικά σε τριακόσιες ογδόντα τέσσερις (384),

δ. των αντεισαγγελέων εφετών κατά δέκα (10) και ορίζεται συνολικά σε εκατόν μία (101),

ε. των πρωτοδικών και παρέδρων πρωτοδικείου κατά τριάντα πέντε (35) και ορίζεται συνολικά σε οκτακόσιες είκοσι πέντε (825),

στ. των αντεισαγγελέων πρωτοδικών και παρέδρων εισαγγελίας κατά δεκαπέντε (15) και ορίζεται συνολικά σε διακόσιες σαράντα επτά (247),

ζ. των ειρηνοδικών Α΄τάξης κατά εκατόν τριάντα (130) και ορίζεται συνολικά σε διακόσιες εξήντα πέντε (265) με αντίστοιχη μείωση του αριθμού των οργανικών θέσεων των ειρηνοδικών Γ΄και Δ΄τάξης, ο οποίος ορίζεται σε εκατόν πενήντα έξι (156). Η μείωση αυτή θα πραγματοποιηθεί μετά την προαγωγή αντίστοιχου αριθμού ειρηνοδικών Γ΄ τάξης σε ειρηνοδίκες Β΄ τάξης.

4. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας αυξάνεται από την 1η Ιουλίου 2003 σε δύο (2) και ορίζεται συνολικά σε πενήντα δύο (52).

5. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων αυξάνεται από την 1η Ιουλίου 2003, ως εξής:

α. των προέδρων εφετών κατά δύο (2) και ορίζεται συνολικά σε πενήντα πέντε (55),

β. των εφετών κατά οκτώ (8) και ορίζεται συνολικά σε εκατόν ενενήντα οκτώ (198),

γ. των προέδρων πρωτοδικών κατά δύο (2) και ορίζονται συνολικά σε ενενήντα έξι (96),

δ. των πρωτοδικών και παρέδρων πρωτοδικείων κατά δεκαπέντε (15) και ορίζεται συνολικά σε τετρακόσιες δύο (402).

6. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου αυξάνεται από την 1η Ιουλίου 2003 κατά μία (1) και ορίζεται συνολικά σε είκοσι πέντε (25) και από την 1η Ιουνίου 2004 κατά μία (1) επίσης και ορίζεται συνολικά σε είκοσι έξι (26).

7. Με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορεί να ανατίθεται προσωρινά και για χρονικό διάστημα που δεν θα υπερβαίνει την τριετία η άσκηση καθηκόντων αντεπιτρόπου του Ελε-γκτικού Συνεδρίου στις κενές και εφεξής κενούμενες θέσεις αντεπιτρόπων.

8. Οι συμμετέχοντες στις δημόσιες συνεδριάσεις της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου φορούν τήβεννο, η οποία καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, μετά από σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

9. Η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του Οργανισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου (π.δ. 774/1980) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η εκπρόθεσμη κατάθεση στο Ελεγκτικό Συνέδριο του κατά την προηγούμενη παράγραφο αποδεικτικού κοινοποίησης συνεπάγεται το απαράδεκτο της συζήτησης του ένδικου μέσου.»

Άρθρο 59

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε άλλη περίπτωση τρίτος, που έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να λάβει τα παραπάνω έγγραφα κατόπιν παραγγελίας του εισαγγελέα πρωτοδικών.»

2. Το πρώτο εδάφιο του στοιχείου γ΄της παραγράφου 4 του άρθρου 25 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/2000), που αντικαταστάθηκε με το άρθρο 11 του Ν. 2993/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«Ομάδες βαθμολόγησης στην Κεντρική Υπηρεσία του

Υπουργείου Δικαιοσύνης, καθεμία των οποίων αποτελείται από δύο (2) προέδρους εφετών των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και έναν (1) συμβολαιογράφο και για τη βαθμολόγηση των γραπτών στις ξένες γλώσσες από καθηγητές ξένων γλωσσών πανεπιστημίου ή Τ.Ε.Ι. ή μέσης εκπαίδευσης, οι οποίες και έχουν την ευθύνη της βαθμολόγησης των γραπτών δοκιμίων των υποψηφίων.»

3. Το έκτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 25 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/2000), που αντικαταστάθηκε με το άρθρο 11 του Ν. 2993/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«Η συνολική βαθμολογία του κάθε υποψηφίου προκύπτει από το άθροισμα των βαθμών των πέντε (5) μαθημάτων, το οποίο προσαυξάνεται τόσες μονάδες όσες αντιστοιχούν στο γινόμενο του βαθμού που πέτυχε ο υποψήφιος σε κάθε ξένη γλώσσα με συντελεστή 0,10.»

4. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 40 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/2000) διαγράφεται.

5. Η παράγραφος 2 του άρθρου 41 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το διοικητικό συμβούλιο κάθε Συμβολαιογραφικού Συλλόγου, με απόφασή του, μπορεί να ορίζει μέλη ή υπαλλήλους του Συλλόγου να ενεργούν ελέγχους στους συμβολαιογράφους της περιφέρειάς τους για να διαπιστώνεται η συμμόρφωση προς τις διατάξεις αυτού του Κώδικα που αφορούν τα κρατικά συμβόλαια και κάθε άλλου νόμου που έχει σχέση με την εγκυρότητα και τη σύννομη κατάρτιση όλων των συμβολαιογραφικών πράξεων.»

6. Το άρθρο 97 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι, μέλη των οποίων είναι υποχρεωτικά οι συμβολαιογράφοι της περιφέρειάς τους, είναι όσοι έχουν ιδρυθεί και λειτουργούν κατά την έναρξη ισχύος του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/ 2000), δηλαδή οι Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι Εφετείων: α) Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου, β) Θεσσαλονίκης, γ) Θράκης, δ) Ιωαννίνων, ε) Κερκύρας, στ) Κρήτης, ζ) Λάρισας, η) Ναυπλίου και θ) Πάτρας.

2. Με αίτηση των δύο τρίτων (2/3) του συνολικού αριθμού των συμβολαιογράφων της περιφέρειας ενός Εφετείου μπορεί να ιδρυθούν νέοι Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι με έδρα αυτή του Εφετείου.»

7. Το άρθρο 100 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/ 2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 100
Πόροι Συμβολαιογραφικών Συλλόγων

Πόροι κάθε Συμβολαιογραφικού Συλλόγου είναι:

α) Η ετήσια συνδρομή των μελών του, όπως αυτή καθορίζεται κάθε φορά με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου.

β) Τα κατά τα άρθρα 115, 117 και 118 του παρόντος εισπραττόμενα δικαιώματά του.

γ) Τα δικαιώματα για την έκδοση από το αρχειοφυλακείο αντιγράφων όλων των ειδών συμβολαίων και εγγράφων γενικά, τα οποία βρίσκονται σε αυτό και εφόσον το αρχειοφυλακείο δεν αποτελεί χωριστή δημόσια ή άλλη υπηρεσία κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στο σχετικό για το αρχειοφυλακείο κεφάλαιο του Κώδικα αυτού.

δ) Έκτακτες εισφορές, δωρεές και χορηγίες.

ε) Τα δικαιώματα για την έκδοση αντιγράφων συμβολαίων και κάθε είδους πράξεων για χρήση του Δημοσίου.

στ) Τα δικαιώματα που προβλέπονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 40 του παρόντος και

ζ) Κάθε άλλο έσοδο που θα προκύψει από οποιαδήποτε άλλη αιτία με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου.

8. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 103 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου ορίζεται το ποσό που καταβάλλεται κατά μήνα στον πρόεδρο του συλλόγου για έξοδα παραστάσεως.»

9. Το πρώτο εδάφιο του στοιχείου στ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 107 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) Να επιλαμβάνεται της επίλυσης διαφορών μεταξύ των μελών του Συλλόγου, να εξετάζει, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν εγγράφου ή προφορικής αναφοράς ή ανακοίνωσης δημόσιας αρχής, τη συμπεριφορά του συμβολαιογράφου, προς διαπίστωση αν στη συγκεκριμένη περίπτωση αντίκειται ή όχι στη συμβολαιογραφική δεοντολογία και στην κείμενη νομοθεσία, να απευθύνει παρατηρήσεις στο συμβολαιογράφο ή να αποστερεί αυτόν μιας έως έξι διανομών από τα κρατικά συμβόλαια ή να παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης όργανο.»

10. Το πρώτο εδάφιο του στοιχείου β΄της παραγράφου 1 του άρθρου 120 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/ 2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Ποσοστό μέχρι πέντε τοις εκατό (5%) υπέρ του ειδικού λογαριασμού που έχει συσταθεί με το άρθρο 30 του Ν. 4507/1966 στην Τράπεζα της Ελλάδος με τον τίτλο «Λογαριασμός διανομής δικαιωμάτων προερχομένων εκ συντάξεως κρατικών συμβολαίων».»

11. Η παράγραφος 3 του άρθρου 120 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/2000) καταργείται και οι παράγραφοι 4 και 5 του ίδιου άρθρου αναριθμούνται ως παράγραφοι 3 και 4.

12. Το στοιχείο β΄της παραγράφου 1 του άρθρου 130 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«β) συνημμένα δικαιολογητικά, που αφορούν πλειστηριασμούς που εκκρεμούν ή έχουν ενεργηθεί προ δεκαετίας, προκειμένου για ακίνητα, και προ πενταετίας, προκειμένου για κινητά, εκτός των απογράφων.»

13. Συμβολαιογράφοι, οι οποίοι συμμετείχαν επιτυχώς σε διαγωνισμό για κάλυψη άλλης θέσης συμβολαιογράφου και συνεπεία δικαστικών αποφάσεων ακυρώνεται ο διορισμός τους, για λόγο που δεν οφείλεται στους ίδιους, παραμένουν ως υπεράριθμοι στη θέση που κατείχαν, καταλαμβάνοντας σύμφωνα με τη σειρά αρχαιότητας τις κενές θέσεις που κενώνονται.

14. Στο τέλος της παραγράφου 9 του άρθρου 9 του Ν. 2993/2002 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Εάν ο αριθμός των υπαλλήλων των υποθηκοφυλακείων που υπηρετούν στην περιφέρεια εφετείου δεν επαρκεί για να διενεργηθούν εκλογές για την ανάδειξη υπαλλήλων υποθηκοφυλακείων, ως μελών των οικείων υπηρεσιακών συμβουλίων, στα εν λόγω συμβούλια συμμετέχουν οι εκλεγμένοι υπάλληλοι των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και εισαγγελιών των αντίστοιχων εφετειακών περιφερειών.»

15. Η παράγραφος 1 του άρθρου 7 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (Ν. 2318/1995) αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο υποψήφιος μπορεί να συμμετάσχει στο διαγωνισμό για την περιφέρεια οποιουδήποτε πρωτοδικείου της χώ-

ρας επιθυμεί, ανεξάρτητα από το σύλλογο στον οποίο έχει εγγραφεί ως ασκούμενος. Στην αίτησή του συμμετοχής στο διαγωνισμό μπορεί να δηλώσει και δεύτερη προτίμηση για την περιφέρεια μόνο του πρωτοδικείου που υπάγεται στην αρμοδιότητα του ίδιου συλλόγου.»

16. Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (Ν. 2318/1995) αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο υποψήφιος, που προτίθεται να διαγωνιστεί, καταθέτει στο γραμματέα του πρωτοδικείου της πρώτης επιλογής του το αργότερο είκοσι ημέρες πριν από το διαγωνισμό, αίτηση συμμετοχής στην οποία επισυνάπτονται:».

17. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 43 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (Ν. 2318/1995) αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν υπάρχουν τόσες κενές θέσεις σε περιφέρεια πρωτοδικείου, στην οποία ο αριθμός των οργανικών θέσεων δεν υπερβαίνει τις οκτώ, ή έκτακτα κωλύματα των υπηρετούντων σε αυτό, ώστε οι απομένοντες δικαστικοί επιμελητές να μην επαρκούν για της ανάγκες της περιφέρειας αυτής, μπορεί ο Υπουργός Δικαιοσύνης, μετά από γνώμη των προέδρων πρωτοδικών και των προέδρων των οικείων συλλόγων δικαστικών επιμελητών, με απόφασή του, να αποσπάσει προσωρινά δικαστικό επιμελητή, που το ζητά, από περιφέρεια άλλου πρωτοδικείου.»

18. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 47 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (Ν. 2318/1995) προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν δεν υπάρχει κενή οργανική θέση, διορίζεται ως υπεράριθμος και καταλαμβάνει την πρώτη οργανική θέση που θα κενωθεί.»

19. Στο τέλος του άρθρου 114 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (Ν. 2318/1995) προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Η πρόσκληση γνωστοποιείται στα μέλη τρεις τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση.»

Άρθρο 60

1. Τα στοιχεία β΄και γ΄της παραγράφου 4 του άρθρου 31 του Ν. 2915/2001 αντικαθίστανται ως εξής:

«β) δύο ιατροδικαστές Α΄τάξης των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών, οι οποίοι υπηρετούν στην έδρα του Υπηρεσιακού Συμβουλίου με τους αναπληρωτές τους και, εν ελλείψει, ιατροδικαστές Β΄τάξης και γ) δύο αιρετούς εκπροσώπους των ιατροδικαστών Α΄ή Β΄ή Γ΄τάξης, με τους αναπληρωτές τους.»

2.α. Το ειδικό επίδομα Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 12 του Ν. 2521/1997 (ΦΕΚ 174 Α΄), όπως αυτό διαμορφώθηκε με την παράγραφο 5 εδάφιο α΄του άρθρου 49 του Ν. 2873/ 2000 (ΦΕΚ 285 Α΄) και η πάγια μηνιαία αποζημίωση, που προβλέπεται για τους ιατροδικαστές στο εδάφιο β΄της παραγράφου 5 του ίδιου άρθρου, αυξάνονται σε 800 και 500 ευρώ, αντιστοίχως.

β. Στους υπαλλήλους των κλάδων ΠΕ Παθολογοανατόμων και ΥΕ Νεκροτόμων των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών χορηγείται, λόγω των ειδικών συνθηκών προσφοράς των υπηρεσιών τους, επίδομα ειδικών συνθηκών οριζόμενο κατά μήνα σε 240 ευρώ.

3. Στο Πρωτοδικείο Αθηνών συνιστάται μια θέση κλάδου ΠΕ Ιατρών, ειδικότητας παθολογίας, και μια θέση κλάδου ΤΕ Νοσηλευτικής.

4. Η προθεσμία της παραγράφου 2 του άρθρου 51 του Ν. 2721/1999, η οποία παρατάθηκε με το άρθρο 14 του Ν. 2943/2001, το άρθρο 14 παρ. 11 του Ν. 3038/2002 και την κοινή απόφαση 196445/16.12.2002 (ΦΕΚ 1573 Β΄) των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, αναφορικά με τη δύναμη των βαθμοφόρων της Ελληνικής Αστυνομίας, που διατίθεται για την ενίσχυση της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης Υπουργείου Δικαιοσύνης, παρατείνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003. Η προθεσμία αυτή είναι δυνατόν να παραταθεί περαιτέρω μέχρι την 30ή Ιουνίου 2004 με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης.

5. Οι προθεσμίες της παραγράφου 12 του άρθρου 14 του Ν. 3038/2002, αναφορικά με της μεταγωγές κρατουμένων από την Ελληνική Αστυνομία, παρατείνονται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003. Οι προθεσμίες αυτές είναι δυνατόν να παραταθούν περαιτέρω μέχρι την 30ή Ιουνίου 2004 με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης.

6. Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 5 του Ν. 2408/1996, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την παράγραφο 15 του άρθρου 3 του Ν. 2479/1997 και την παράγραφο 5 εδάφιο δ΄του άρθρου 21 του Ν. 2521/ 1997, προστίθεται εδάφιο ιβ΄, που έχει ως εξής:

«ιβ) Η εταιρεία στα πλαίσια της αρμοδιότητάς της για την απόκτηση γηπέδων υποβάλλει στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. τη σχετική γνωμοδότηση καταλληλότητας και την ανάλογη πρόταση, η οποία εισάγεται υποχρεωτικώς και χωρίς άλλη διαδικασία στο Δ.Σ. του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. προκειμένου να ληφθεί απόφαση.

Η εποπτεύουσα το ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ως και κάθε άλλη αρμόδια υπηρεσία αυτού, μετά την έκδοση της αποφάσεως του Δ.Σ. του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., υποχρεούται να προβεί σε κάθε περαιτέρω απαιτούμενη ενέργεια για την ολοκλήρωση της διαδικασίας αποκτήσεως των ως άνω γηπέδων.

Άρθρο 61

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 24 Ιουνίου 2003

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ	**ΚΩΝ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ**
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ	**Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 30 Ιουνίου 2003

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ